

Jumala lähetti maailmaan Poikansa meitä varten

Nuoruusvuosieni jalkapallokaveri, toimituspäällikkö Voitto Kentala yllätti minut puhelinsoitollaan Helsinkiin, ja pyysi minulta – teologilta – pientä kirjoitusta tähän KPV:n joulujulkaisuun. Voitto lupasi, että saisin laatia joulukirjoitukseni ajatellen Teitä, KPV:n juniorit. Teen siis tämän kiittäen Taivaan Isää KPV:stä, lukuisista ystävistäni Kokkolassa ja Kokkolasta. Lyhyesti.

Ensiksi: Iloitkaa KPV:n juniorit siitä, että saatte käydä kouluunne Kokkolassa. Omalta osaltani olen iloinut tästä koko elämäni ajan. Kun lähes viisikymmentä vuotta sitten pääsin ylioppilaksi, merkitsi se minulle paluuta synnyinkaupunkiini Helsinkiin ja papiksi opiskelun aloittamista yliopistossa. Kokkola oli – ja uskon, että se tänäänkin sitä on – erinomainen koulukaupunki. Yhteislyseon lukio ja muut oppilaitokset kouluttivat meitä hyvin. Jalkapalloasioissa kaupungin jalkapalloseurat Ykspihlajan Reima, Kokkolan Jymy, GAIK, GBK, KPV ja sittemmin myös KPS pelasivat upeasti yhteen. Kun omalta osaltani sain vuosia pelata maaliwahtina KPV:n edustusjoukkueessa, en muista yhtään tilannetta, jossa mitkään tekijät olisivat katkooneet Kokkolan eri seurojen pelaajien välisiä suhteita. Sama myönteinen yhteishenki näkyi Kokkolassa muutenkin. Iloitkaa KPV:n juniorit siitä, että saatte käydä kouluunne Kokkolassa.

Toiseksi: Iloitkaa KPV:n juniorit siitä, että valmentajanne ja kouluttajanne Kokkolassa ohjaavat teitä keskinäiseen kunnioittamiseen ja yhteishenkeen. Omalta kohdaltani iloitsen siitä, että KPV:n - ja aavistelen, että muissakin kokkolalaisissa seuroissa – juniorityö oli silloin ja on kautta vuosikymmenten ollut upeata. Juniorivuositani ajattelen kiitoksella Väni Paavolaista, Lella Torppaa, Heru Tiaista, Rexi Sarlinia ja monia monia muita, jotka nyt mainitsemieni jälkeen ovat vuosikymmeniä tehneet arvokasta työtä ja auttaneet kokkolalaisia junioreita aikuisuuteen. He eivät ole kouluttaneet näistä vain hyviä jalkapalloilijoita, vaan myös rehellisiä, ahkeria, työtä tekeviä, toista kunnioittavia kansalaisia. Enkä arvele uskonasiankaan – Jumalaan uskomisen tärkeyden – jääneen syrjään hiljaisina hetkinä käydyistä pohdinnoista. Uskon, että kun – koulun päätettyänne – te tämän päivän juniorit siirrytte työelämään Kokkolassa tai opiskelemaan maailmalle, teidän mukanaan kyseisten henkilöiden teille antamat opit kulkevat uusiin oloihin. Iloitkaa KPV:n juniorit siitä, että valmentajanne ja kouluttajanne Kokkolassa

sa ohjaavat teitä keskinäiseen kunnioittamiseen ja yhteishenkeen.

Kolmanneksi: Iloitkaa KPV:n juniorit siitä, että teitä autetaan Kokkolassa uskon Jeesukseen Kristukseen ja syntien anteeksiannon yhteyteen. Omalta kohdaltani iloitsen siitä, että kouluvuosiinani sain Kokkolassa oppia tuntemaan Jeesuksen Kristuksen. Kun lukiovuosieni päätteeksi olin kesällä 1959 KPV:n pelikaverini Jukka Peltoniemen kanssa reserviupseerikoulussa Haminaassa, kävimme lauantai-iltoina kaupunginkirkossa iltatilaisuuksissa. Eräänä alkukesän iltana Jumalan sana mursi minut. Kun palasimme patteriimme, minun oli pakko pitkään keskustella parin kaverini kanssa uskonasiasta, ja Pyhä Henki avasi minulle uskon Jeesukseen Kristukseen.

Kun luet tätä tekstiä jouluna 2005, saat muistaa, että Jumala lähetti Poikansa Jeesuksen Kristuksen maailmaan tuomaan Sinulle ja kaikille meille syntien anteeksiannon. Sinä saat koruttomasti uskoa siihen, että kuollessaan ristillä Kristus kuoli sinunkin puolestasi. Kristuksen kuolema merkitsi ja merkitsee siis sitä, että sinäkin sait ja saat syntisi anteeksi. Ja kun saat syntisi anteeksi, sinä palaat kasteen aikaansaamaan yhteyteen Jumalaan, ja sinuakin koskettaa iankaikkisen elämän lupaus. Kiitä siis oma kohtaisesta uskosta Kristukseen! Iloitkaa KPV:n juniorit siitä, että teitä autetaan Kokkolassa uskon Jeesukseen Kristukseen ja syntien anteeksiannon yhteyteen.

Me muistamme, että Raamatun mukaan kyseessä oli apostoli Paavali, joka kaksituhatta vuotta sitten kirjoitti Makedonian Filippiin: "Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä sanon: iloitkaa! Älkää olko mistään huolissanne, vaan saat takaa aina se, mitä tarvitsette, rukouksella ja anomisella kiittäen Jumalan tietoon." Nämä sanat apostoli Paavali kirjoittaisi varmaan mielellään myös Kokkolaan tänä jouluna.

Heikki-Tapio (Huikka) Nieminen
KPV:n maaliwahti 1950/60-lukujen vaihteessa Helsingin yliopiston käytännöllisen teologian dosentti
Teologian tohtori

Maaliahne Arttu Seppälä liitti nimensä maajoukkuepelaajien listoihin.

Lapuan liikettä vihreäpaidoissa

Vuoden junioriksi Arttu Seppälä

Vuoden juniorin valinta on joskus herättänyt kovaakin keskustelua KPV:n vuoden junioria päätettäessä. Tänä vuonna valinta kuitattiin puolesta minuutissa lähestulkoon itsestäänselvyytenä. Juniorivalmentajien kokous päätti antaa lautasen Arttu Seppälälle, jonka meriitit kauden aikana olivat selvästi muita, lahjakkaitakin junioreita, paremmat.

Seppälä on Lapuan Virkiän kasvatti, joka muutti Kokkolaan 15-vuotiaana. KPV:ssä Arttu on ollut kolme vuotta ja nyt 18-vuotias kiittelee valintaansa. Kiitosta tulee myös kotiväelle, joka uskalsi päästää lapsensa 15-vuotiaana vieraalle paikkakunnalle yksin asumaan.

– Tärkein peruste Kokkolaan muuttollesi oli KPV:n jalkapalloakatemia sekä mahdollisuus jalkapallon harjoitteluun lukion aamutreenneissä, sanoo Seppälä.

– KPV:ssä minulla on ollut erinomaista valmennusta. Keijo (Hautamäki) B-junioreissa, Reijo (Timonen) A-nuorissa, Steve (Clark) KPV:n akatemiassa ja Antti (Ylimäki) edustusjoukkueessa ovat kaikki erilaisia valmentajia, mutta osaavat asiansa ja olen saanut jokaiselta jotakin. En halua nimeä suurinta jalkapallovaikuttajaa uralani jos omaa isää ei oteta lukuun, pohjaa Arttu.

Jalkapalloilun Seppälä aloitti takäläisen mittapuun mukaan hieman vanhana, kahdeksan vuotiaana. Kokkolassahan monet ovat tuohon mennessä potkineet seuroissa jo kolme, jopa neljä vuotta. Urheilu ja nimenomaan joukkueurheilu on ollut Artun verissä alusta lähtien.

– Vähän aikaa kävin yleisurheiluharjoituksissa, mutta en jaksanut sitä touhua, että oltiin aina valmentajan kanssa kahdestaan harjoittelemassa, sanoo Arttu.

– Lapualla pelasin nuorempana C-ju-

niorina myös B- ja A-junioreissa. C15-ikäisenä pelasin myös kolmosdivisioonaa pelanneessa Virkiän edustusjoukkueessa. Tärkeä valmentaja tuossa vaiheessa oli mies nimeltä Matti Valo, joka valmensi minua neljä vuotta, selvittää Seppälä uransa alkuvaiheita.

Kokkolaan muutettuaan Arttu tiesi pääsevänsä hyvään seuraan. Rinnalla oli paljon hyviä pelimiehiä. Menestystäkin on tullut jokaisena Kokkolan kolmena kautena. B-junioreissa Arttu voitti Keijo Hautamäen valmentamassa joukkueessa SM-pronssia. Länsipuiston lukion koulujoukkueessa on tullut yksi pikkukenttien ja kaksi isojen kenttien Suomen Mestaruutta. Viime keväänä Arttu nousi nuorempana A-juniorina ehkä hieman yllättäenkin edustusjoukkueen vakiopelaajaksi.

– Pääsin edustusjoukkueeseen helmikuussa ja silloin heti kokeilemaan VPS-harjoituspelejä. Saman tien pääsin myös edustusjoukkueen harjoitteluvahvuuteen. Tuossa vaiheessa en edes kuvitellut niin suuresta peliajasta, mitä loppujen lopuksi tuli.

– Enkä kahdesta divarimaalista. Näin jälkepäin ajatellen paikkoja olisi ollut vielä suurempaankin maali määrään, mutta onni ja ehkä taitoakin vielä puuttui, sanoo Arttu.

Seurajoukkueen menestyksen myötä kävi kutsu 19-vuotiaiden maajoukkueeseen. Englannissa pelatun harjoitusturnauksen lisäksi Arttu sai tililleen kaksi virallista maaottelua Israelin turnauksessa.

KPV:n kanssa Artulla on pelaajasopimus, joka kattaa kauden 2007 loppuun asti. Tähtäin on edelleen ylöspäin.

– Ensin KPV:n kanssa liigaan ja sitten Euroopan kentille, nauraa Arttu pilke silmäkulmassaan.

Toisaalta miksi turhaan piilotella tavoitteitaan, jos nuorella miehellä on motivaatiota todelliseen työntekoon ja lahjoja tavoitteiden toteuttamiseen.